

Warszawa, 25 września 1947 r.

URZĄD PATENTOWY



B 236 31/12

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33288

Franciszek Cyrzyk
(Katowice, Polska)

Kl. 49 a, 27/01

4801, 31/12

Uchwyt samocentrujący wewnętrzny

Zgłoszono 2 października 1946 r.

Udzielono 24 kwietnia 1947 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy uchwytu samocentrującego wewnętrznego dwuszczkowego. Przy użyciu dotychczas znanych uchwytów samocentrujących zewnętrznych do obtaczania zewnętrznej powierzchni tulei, konieczne było po obtoczeniu położyć wyjęcie tulei z uchwytu i zamocowanie jej z drugiej strony, celem umożliwienia obtoczenia pozostałej części.

Przy użyciu uchwytu według niniejszego wynalazku, zbyteczne jest wyjmowanie tulei z uchwytu i ponowne jej zamocowanie z drugiej strony. Całkowita obróbka powierzchni zewnętrznej zostaje dokonana przy jednym zamocowaniu. Zyskuje się przy tym na czasie obróbki, jak również i na dokładności obróbki.

Na rysunku przedstawiono uchwyt samo-

centrujący wewnętrzny według wynalazku w przekroju podłużnym i poprzecznym.

Uchwyt ten posiada kadłub 1 nakręcany na wrzeciono tokarki, dwa osadzone w nim sworznie 5 symetrycznie rozmieszczone, na których obracają się szczęki 3, naciskane przez dwie sprężyny 8, oraz pierścień stożkowy 2 nasadzony na kadłub uchwytu. Prócz tego do uchwytu należy tarcza 9, której średnica wewnętrzna jest ściśle dopasowana do konika i posiada powierzchnię stożkową od strony wrzeciona.

Działanie uchwytu jest następujące. Po ściśnięciu szczęk 3, osadzonych na sworznich 5, wsuwa się na nie tuleję przeznaczoną do obróbki i dociska tarczą 9 osadzoną na koniku, dopóki tuleja nie oprze się o pierścień oporowy stożkowy 2.

Szczęki 3 wskutek nacisku wywieranego przez sprężyny 8 opierają się o wewnętrzną powierzchnię tulei, zapobiegając obracaniu się jej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Uchwyt samocentrujący, znamienny tym, że posiada dwie osadzone na osiach i znajdujące się pod działaniem sprężyn sy-

metryczne szczęki, których powierzchnie zaciskowe stanowią łuk koła, tak dobrany, aby przy nacisku sprężyn otrzymywało się działanie, zakleszczające obrabianą tuleję.

2. Uchwyt samocentrujący według zastrz. 1, znamienny tym, że do umocowania obrabianej tulei posiada na kadłubie pierścień oporowy stożkowy oraz tarczę osadzoną na koniku.

Franciszek Cyrzyk

